

Een vreugdevolle en eeuwigdurende relatie

Psalm 16

De apostel Petrus citeert uit deze psalm tijdens zijn toespraak op de Pinksterdag en bevestigt dat David deze psalm heeft geschreven (Hand. 2:25). Het werd waarschijnlijk geschreven tijdens één van die periodes in zijn leven waarin hij in ernstig gevaar verkeerde. Zijn openingskreet is "Bewaar mij, o God!". Dit prachtige en hoopvolle lied kan in drie delen worden verdeeld:

1. Davids relatie met God: vers 1-4

In dit eerste gedeelte kunnen we vier manieren zien waarop David toont dat hij het heerlijk vond om met God te wandelen:

(a) **David vertrouwde God - vers 1:** Naar wie vlucht je als je gestrest, verward of in gevaar bent? David wendde zich instinctief tot God, "want ik heb tot U de toevlucht genomen". Wij kunnen deze bewuste keuze ook omzetten in een goede gewoonte.

(b) **David genoot van God - vers 2:** Wat maakt jou gelukkig? Wat is jouw grootste schat? David zei tegen de HEER: "Gij zijt mijn HERE, ik heb geen goed buiten U" NBG. Alles wat hij als 'goed' beschouwde was op de een of andere manier met God verbonden.

(c) **David verheugde zich in Gods volk - vers 3:** Wat verbindt jou met andere mensen? David vond al zijn vreugde in "de heiligen die op de aarde zijn". Het was niet zo dat Davids hart verdeeld was tussen God en Gods volk. Waar David het meest van genoot in zijn vrienden was wat hij van God in hen zag. Wie zijn jouw vrienden? Welke interesses of passies verenigen jou met hen?

(d) **David aanbad God alleen - vers 4:** Mensen, goede projecten en materiële dingen wedijveren om onze toewijding. David gaf God de hoogste en exclusieve plaats in zijn hart. Hij wist dat "Groot wordt het leed van hen die andere goden geschenken geven". Is dat ook één van jouw overtuigingen?

2. Gods relatie met David: vers 5-8

In dit tweede gedeelte kunnen we vier manieren zien waarop God Zijn liefde voor David toonde.

(a) **God als Davids 'beker' - vers 5:** "De HEERE is mijn enig deel en mijn beker." De woorden 'beker' en 'deel' zijn beelden van drank en voedsel. God biedt Zichzelf aan David aan als Degene die David werkelijk kan voeden, onderhouden en bevredigen. Wat voedt, onderhoudt en bevredigt jouw ziel?

(b) **God bepaalde zijn 'lot' - vers 5,6:** Onze toekomst is altijd onbekend en onzeker. Mensen hebben het over 'good luck' en willekeurige uitkomsten. Maar God is soeverein en zorgt voor onze levens. David geloofde en riep uit: "U onderhoudt wat het lot mij toeweest. De meetsnoeren zijn voor mij in lieflijke plaatsen gevallen, ja, een prachtig erfelijk bezit heb ik gekregen". De verwijzing

naar de meetsnoeren zou kunnen verwijzen naar de grenzen van het toegewezen land. David accepteerde, omarmde en genoot van wat God voor hem had uitgekozen - of het nu land was of iets anders. Je familie, lichaam, geslacht en talenten zijn je gegeven. Heb jij geleerd om te accepteren, te omarmen en te genieten van wat God heeft uitgekozen om jou te geven?

(c) **God adviseert en leidt - vers 7:** Gods soevereiniteit reduceerde David niet tot een robot met een vooraf bepaalde uitkomst. God wilde tot David spreken en hem raad geven zodat hij goede keuzes in zijn leven kon maken. "Ik loof de HEERE, Die mij raad heeft gegeven; zelfs 's nachts onderwijzen mij mijn nieren".

(d) **Gods bemoedigende aanwezigheid - vers 8:** God zegende David, net als ons, met Zijn aanwezigheid. "Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet". David zoekt bewust Gods aanwezigheid op en gaat die binnen. Wij worden ook uitgenodigd: "Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof" (Hebr. 10:22). Hij verlangt er ook naar om jou met Zijn aanwezigheid te bemoedigen.

3. Volle en eeuwige vreugde: vers 9-11

Zoals we hebben gezien begint deze psalm met een schreeuw om hulp: "Bewaar mij, o God!" Dan wendt David zijn gedachten af van het gevaar en zijn problemen en denkt na over de relatie die hij met God heeft.

Wat doet deze verandering van focus met Davids angst? Door met een 'daarom' te beginnen, wijst dit laatste gedeelte op een belangrijke verandering: "Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen" (vers 9). Licht kwam binnen in zijn duisternis!

David wist dat er een einde zou komen aan zijn leven op aarde. Dat hij zou sterven en dat zijn lichaam zou ontbinden. Maar hij wist ook en verheugde zich in zijn toekomstige lichamelijke opstanding: "Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten". Bijna een millennium later citeert de apostel Petrus deze psalm als een profetische verwijzing naar de opstanding van Jezus Christus, waarin David zegt dat God "niet toelaat dat Uw Heilige ontbinding ziet".

De relatie met God die David op aarde genoot, zou ook na zijn dood blijven bestaan: "U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd". We weten dat de Heer Jezus naar deze hereniging verlangt: "En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben" (Joh. 14:3). Het is Zijn aanwezigheid en onze hartverwarmende relatie met Hem die de hemel tot een fantastische plek maakt!